

LÁSZLÓ FERENC

AZ OLIMPIAI ESZME ROMÁNIÁBAN

A XIX. századi olymipiai ásatások, illetve a román földön megtelepedett és az ókori játékok felelevenítéséért sokat fáradozó-áldozó görög kereskedő, Evangelisz Zappasz jóvoltából a román értelmiség már a kezdetektől érdeklődéssel figyeli az olimipizmus újjáélesztését.

Jórészt az Ernst Curtius vezette ásatások hatására, alig két esztendővel az olymipiai munkálatok befejezte után, 1883-ban Bukarestben megalakult a Román Olimipiai Társaság, amelynek tagjai úgynevezett „olymipiai gyakorlatokat“, mai kifejezéssel: tornaedzéseket végeztek. A társaság viszonylag rövid ideig tevékenykedett, de már elnevezése is bizonyítja, hogy a sportkedvelők körében visszhangra talált az olimipiai gondolat. Tíz évvel később, 1893-ban, egy bukaresti népünnepély műsorára felvették az „olymipiai játékokat“ is; bemutató, szórakoztató jellegű evezős, torna- és atlétikai gyakorlatokat, versenyeket.

Az első újkori olimipiai játékok idején a román sportmozgalom még nem volt elég fejlett ahhoz, hogy egy ilyen nagyszabású világtalálkozón érdemlegesen képviseltethesse magát. De nemcsak 1896-ban, hanem a soron következő, első világháború előtti játékokon sem jelentek még meg a román sportolók. Ekkor ugyan már fokozottabb érdeklődés nyilvánult meg a játékok iránt, de az akkori sportegyesületek, társaságok és szövetségek magukra hagyatva, a legcsekélyebb állami támogatás nélkül nem gondolhattak versenyzőik kiküldésére.

A román sajtó az 1896-os athéni játékok idején beszámol a nagyszabású sporteseményről, de a későbbiekben úgyszólván alig foglalkozik az újkori testnevelési és sportmozgalom kiemelkedő rendezvényével. Csupán 1912-ben, a stockholmi olimpia előtt vetődik fel komolyabban a román sportolók — tornászok — részvételének gondolata, de a tervezett utazás végül is elmaradt.

Érdekes egyébként, hogy a századforduló idején a Nemzetközi Olimipiai Bizottságnak már volt képviselője Romániában. George Bibescu 1899-ben beválasztották a NOB-ba mint a legfelső nemzetközi sportszövetség huszonharmadik tagját. Bibescu 1901-ig volt NOB-tag, majd 1908—1949 között George Plagino képviselte a szervezetet Romániában. 1955 óta Alexandru Șiperco a NOB román tagja.

Bár az említett személyiségek révén kapcsolata volt a NOB-bal, Románia csupán 1914-ben lett tagja a nemzetközi szövetségnek. Ebben az évben alakult meg a Román Olimipiai Bizottság, amelyet a NOB-nak közvetlenül az első világháború kitörése előtti, párizsi 16. ülésszakán ismertek el.

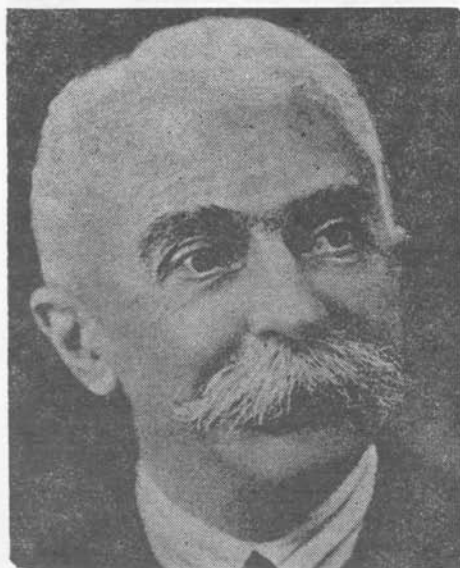
Hivatalosan Romániát az első világháború utáni, 1920-as antwerpeni olimpiára hívták meg először. Az olimpia évének elején újjáalakult az országos olimipiai bizottság, a következő hármas célkitűzéssel:

1. ösztönözni a román sportolókat, hogy eddzenek minél szorgalmasabban, jussanak be a válogatott csapatokba, és képviseljék országunkat az elkövetkező olimpiai játékokon;
2. felvenni és erősíteni a kapcsolatokat az olimpiai játékokat szervező bizottságokkal;
3. kieszközölni az állam és magánszemélyek támogatását a román sportolók olimpiai részvételének biztosításáért.

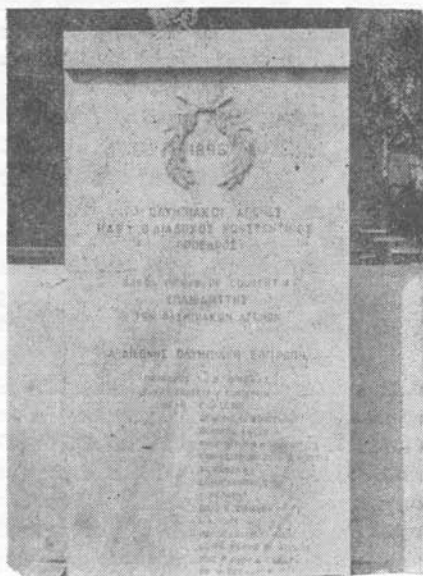
A bizottság tagjainak jó része azonban beírte a testületbe való beválasztással, sőt voltak olyanok is, akik határozottan ellenezték a román sportolók benevezését. Mindezek ellenére a Román Olimpiai Bizottság 1920. február 25-i ülésén határozatba foglalták, hogy — anyagi fedezet hiányában — egy kis létszámú, a tisztes szereplésre esélyes sportolókból összeállított küldöttség képviselje az országot Antwerpenben. Atléták, céllövők, lovasok, teniszezők és vívók neve került előtérbe. Később megkezdődtek az előkészületek, válogató, formaellenőrző jellegű versenyeket rendeztek — az olimpiai szereplés mégis elmaradt. Az ok: az anyagi támogatás hiánya. A kormány ígért ugyan 400 000 lejt, de a Román Olimpiai Bizottság és az utazni készülő sportolók az ígérettel maradtak.

Újabb négy esztendőnek kellett eltelnie ahhoz, hogy végre 1924-ben, a párizsi nyári olimpián megjelenjenek a román színek képviselői is. Eredetileg úgy volt, hogy már a chamonix-i téli játékokon ott lesz néhány román versenyző, de ez csak elképzelés maradt. Párizsba viszont már 46 tagú küldöttség utazott, sorraiban céllövőkkel, labdarúgókkal, rögbizókkal és teniszezőkkel. Előzőleg készülődtek még atléták, lovasok, úszók és vívók is, de végül — ismét a régi ok miatt — itthon maradtak.

A román sportolók meglehetősen áldozatok árán jutottak ki Párizsba. Java részük maga fedezte a kiutazás költségeit, a rögbizók például maguk vásárolták a felszerelést is. A legeredményesebben éppen a rögbizók szerepeltek: a harmadik helyen végeztek, tehát bronzérmeket szereztek. Egyelőre azonban főként csupán a cou-

Pierre de Coubertin

Az I. NOB- emléktábla

bertini elv igazolásáról lehetett szó: az olimpián nem a győzelem, hanem a részvétel a fontos. A többi sportágbeliek nem szereztek címet vagy helyezést. A túlnyomórészt temesvári, nagyváradai és kolozsvári játékosokra felépített labdarúgó-csapat 6:0 (2:0) arányban vereséget szenvedett Hollandiától, és kiesett a további küzdelemből. A teniszezők — egy kivételével — már az első fordulóban elbúcsúztak a versenyeiktől, a céllövők pedig a mezőny második felében végeztek.

Végeredményben Románia sportolói, első olimpiai szereplésük alkalmával, az országok közötti nem hivatalos sorrendben egyetlen bronzérmükkel a 23—27. helyen holtversenyben végeztek Haiti, Japán, Portugália és Új-Zéland versenyzőivel együtt. A pontok szerinti táblázatban — 31 helyezett ország közül — Románia a 25. helyre került 4 ponttal. (Az olimpiák nem hivatalos pontversenyén a győztesek 7, a másodikok 5, a harmadikok 4, a negyedikok 3, az ötödikek 2, a hatodikok pedig 1 pontot kapnak.)

1928-ban a téli olimpián is ott voltak a román sportolók, s egy-egy hetedik, illetve nyolcadik helyezést értek el bobban, valamint katonai járőrfutásban. A nyári játékokon, Amszterdamban, 22 atléta és vívó képviselte színeinket — sikertelenül.

Az 1932-es, tengerentúli olimpiák első félidejében, a Lake Placid-i téli versenyeken bobozóink értékes helyezésekkel bizonyították rátermettségüket. A Papaná—Hubert kettős a negyedik, a Papaná—Ionescu—Petrescu—Hubert négyes pedig a hatodik helyen végzett. Los Angelesbe, a nyári játékokra nem utaztak román versenyzők.

Miután az 1936-os garmisch-partenkircheni téli olimpián bobozóink, korcsolyázóink és sízőink gyenge teljesítményt nyújtottak, a berlini nyári játékokra az addigi legnépesebb küldöttség utazott Romániából: 71 atléta, birkózó, céllövő, kézilabdázó, lovas, ökölvívó, tornász és vívó. Jóllehet erre az olimpiára már sokkal alaposabban készültek versenyzőink, szereplésükkel, de főleg eredményeikkel mégis csalódást okoztak: mindössze egy második és három ötödik helyezésre tellett tudásukból. A második világháború előtti játékokon szerzett első ezüstérem a kiváló lovas, Henri Rang főhadnagy nevéhez fűződött, a nehéz vadászugratásban 4 hibaponttal, a hazai környezet előnyét élvező német Kurt Hassával holtversenyben az élen végzett. A holtversenyt eldöntő, felemelt akadályokkal folyó újabb versenyben, az úgynevezett összevetésben Hasse 6 másodperccel jobb időt ért el, mint a román katonatiszt, és ezzel övé lett az aranyérem. A Nemzetek Nagydíjával jutalmazott nehéz vadászugrató csapatversenyben Románia C. Apostol, H. Rang, T. Tudoran összeállítású válogatottja a legkevesebb hibaponttal végzett, mégsem lehetett az övé az aranyérem, mert az együttes eredményét a verseny közben elkövetett szabálysértésért megsemmisítették. A hibát elkövető Toma Tudoran egyébként nemcsak a csapatot fosztotta meg az aranyéremtől, hanem az egyéni versenyben is elesett az egyébként öt illetve bronzéremtől.

Az említett három ötödik helyezés közül kettőt a birkózók, egyet pedig a kézilabdázók szereztek. Kötöttfogású birkózóink közül a légsúlyú Tózsér József egy hajszállal maradt le a dobogóról. Csapatársa, Kakas Ferenc a középsúlyban végzett az ötödik helyen. Kézilabdázóink az ezüstérmes Ausztriától 18:3, a bronzérmes Svájtól pedig 8:6 arányban elszenvedett vereség után 10:3 (4:0) arányban legyőzték az Egyesült Államok válogatottját, és ezzel az ötödik helyen végeztek. A többi sportágban nem termett babér versenyzőinknek.

A második világháború előtti játékokon tehát összesen 1—1 ezüst- és bronzérem, továbbá 1 negyedik, 3 ötödik és 1 hatodik helyezés jutott a román sportolóknak. Sokkal sikeresebb volt versenyzőink szereplése a felszabadulás után, ami-

kor a tömegsport létrehozása, a szüntelen állami támogatás soha nem remélt távlatokat nyitott meg testnevelési és sportmozgalmunk előtt. A sport megszűnt a kiváltságos osztályok tulajdona lenni, népi államunk szélesre nyitotta a sportpályákat, stadionok kapuit a tehetséges fiatalok előtt, edzőpályákat, edzőket, felszerelést biztosított számukra. Szakszövetségeink valamennyi jelentős világversenyre elküldték fiataljainkat tanulni, s a szorgalmas munka eredménye rövidesen megmutatkozott. A második világháború óta lebonyolított olimpiákon Románia sportolói 15 arany-, 15 ezüst- és 24 bronzérmét szereztek, s további 13 negyedik, 30 ötödik, illetve 26 hatodik helyezést értek el a nyári, valamint téli játékokon! Míg a két világháború között az érmet és pontot szerzett országok sorrendjében rendre a mezőny második felében végeztünk a nemzetek közötti nemhivatalos versenyben, 1952 — a második világháború utáni első nyári olimpiai szereplésünk esztendeje — óta fokozatosan előretörték sportolóink, és ma már a nemzetközi élcsoportba tartoznak. Az érmekek szerinti sorrendben 1952-ben Helsinkiben a 23., 1956-ban Melbourne-ben a 9., 1960-ban Rómában a 11., 1964-ben Tokióban a 14., 1968-ban pedig Mexikóban a 12. helyen végeztek a román sportolók, ugyanakkor a nemhivatalos pontversenyben 1952-ben huszonharmadikok, 1956-ban tizenegyedik, 1960-ban tizedikek, 1964-ben tizenkettedikek, 1968-ban pedig tizenharmadikok lettek.

Lássuk csak, kiknek a nevéhez fűződnek legutóbbi olimpiai sikereink.

1952 emlékezetes olimpiai év a román sportmozgalmában: versenyzőink ekkor nyerték első bajnoki címüket. A fekvő helyzetű kisöbű sportpuskalövésben Iosif Sárbu a 400 lehetségesből ugyanannyi kört teljesítve megszerezte az arany-

Balázs Jolán, a női magasugrás római és tokiói aranyérmese

Leon Rottman kétszeres olimpiai kenu-győztes Melbourne-ben

Viorica Viscopoleanu, női távolugróbajnokunk Mexikóban

éremet! Sárkun kívül még egy céllövő került dobogóra az Ezer tó országában: Gheorghe Lykiardopol a gyorstüzelő pisztolylovásban harmadik lett a már Londonban bajnokságot nyert magyar Takács Károly s annak honfitársa, Kun Szilárd mögött. Ezüstéremet is szereztünk Helsinkiben, mégpedig ökölvívásban. A közép-súlyúak között Vasile Tiță a második helyen végzett, s csupán a későbbi nehézsúlyú profi világbajnok amerikai néger Floyd Pattersontól kapott ki (tőle viszont kiütéssel). Egy másik ökölvívónk is remekül szerepelt: Gheorghe Fiat a könnyűsúlyban holtversenyben a harmadik-negyedik helyen végzett a finn Erkki Pekkanennel (az akkori szabályok értelmében a harmadik helyezettek még nem kaptak bronzéremet).

Ezen az olimpián indult először az akkor mindössze húszéves Lia Manoliu, aki a későbbi ötkarikás világjátékokon 1 arany- és 2 bronzéremmel bizonyította nagyszerű versenyzői képességeit, tudását és sportszeretetét. Helsinkiben még csak a hatodik helyet tudta megszerezni, de a magasugrásban helyezést elért Sötér Jánoson kívül ő volt az egyedüli atlétánk, aki pontot szerzett a román csapatnak. Három birkózónk — Marin Belușica, Dumitru Cuc és Suli Sándor — ötödik, a kerékpáros Ion Ioniță pedig az 1000 m-es állórajtos versenyben hatodik lett.

1956: a megszerzett aranyérmek szempontjából eddigi legsikeresebb olimpiai évünk. Melbourne-ből 5 aranyérem hoztak haza sportolóink: hármat a kenuzók, egyet-egyét pedig a céllövők, illetve ökölvívók. Leon Rottman, a fiatal fővárosi műszerész megnyerte az egyes kenuk részére kiírt rövid- és hosszútávú versenyt is, a Simion Ismailciuc—Dumitru Alexe kettős pedig a rövidtávú kettős-versenyben szerzett bajnoki címet. Olimpiai aranyérem jutott a váltósúlyú ökölvívó Nicolae Lincának, továbbá a gyorstüzelő pisztolylovó Ștefan Petrescunak.

Az aranyérmes sportágak más képviselői is jelentősen kivették részüket a sikerekből: a kajakozók-kenuzók közül például a Mircea Anastasescu—Stavru Teodorov kajak-, továbbá a Simion Ismailciuc—Dumitru Alexe kenu-kettős (utóbbi ezúttal hosszútávon) negyedik, illetve ötödik helyezést ért el. Ökölvívóinkról tudnunk kell, hogy mindössze négyen képviselték színeinket a melbourne-i szorítóban, mégis mind a négyen éremmel tarsolyukban búcsúztak. Linca már említett aranyérmén kívül a légsúlyú Mircea Dobrescu és a félnehézsúlyú Gheorghe Negrea ezüst-, a kisváltósúlyú Constantin Dumitrescu pedig bronzérmét szerzett.

Érem jutott az akkor alig 18 éves Orbán Olgának, aki a női törvívók között végzett a második helyen (említésre méltó, hogy az első helyet eldöntő csörtében attól az angol Gillian Sheentől kapott ki, akit előzőleg a selejtezők, elődöntők, majd a döntő során is már háromszor legyőzött!), továbbá a helsinki sikerét megismétlő céllövő Gheorghe Lykiardopolnak, a harmatsúlyú kötöttfogású birkózó Horváth Ferencnek, női talajtornában Elena Leuşteannak és az Elena Leuştean, Georgeta Hurmuzache, Sonia Iovan, Emilia Vătăşoiu, Mărgărit-Dobrovolszki Ilona, Elena Săcălici, Utta Schlandt összeállítású női tornacsapatnak — valamennyien a harmadik helyre kerültek. (Kiváló tornásznőnk, Elena Leuştean tehetségét és jó formáját bizonyítja, hogy már említett két bronzérmén kívül négy további helyezést ért el: negyedik lett az egyéni összetett versenyben, tagja volt a kéziszergyakorlatban ötödik helyen végzett csapatnak, lóugrásban és gerendán pedig hatodik volt a rangsorban.)

Ezen az olimpián rajtolt először a már akkor világcsúcstartó magasugró bajnoknőnk, Balázs Jolán. Túlságosan lámpalázasan versenyzett, és be kellett érnie a képességein jóval aluli, 167 cm-es ugrással szerzett ötödik hellyel. Négy évvel később, Rómában azonban már aranyéremmel kárpótolta magát, akárcsak a lepkesúlyú kötöttfogású birkózó, Dumitru Pârvulescu, aki Melbourne-ben még csak negyedik volt.

**Mihaela Peneş Tokióban
gerelyvetésben nyert aranyérmét**

Ötödik-hatodik helyezéseket értek el céllövők és öttusázók is. Különösen öttusázóink teljesítménye volt figyelemre méltó, hiszen hazánkban mindössze két esztendővel az olimpia előtt vezették be hivatalosan ezt a sportágot.

Az 1960-as Squaw Valley-i téli játékokról távol maradtunk, ellenben a római nyári versenyeken népes küldöttség képviselte hazánk színeit. Az Örök Városban három sportolóink állhatott a győzelmi dobogó legmagasabb fokára: Balázs Jolán, aki 185 cm-es olimpiai csúccsal nyerte a női magasugrást, az említett birkózó, Dumitru Pârvulescu, továbbá a koronglövő Ion Dumitrescu.

A légsúlyú kötöttfogású birkózó, Ion Cernea ezüstérmét szerzett, s hat bronzérem jutott sportolóinknak. Lia Manoliu (női diszkoszvetésben, 52,36 m-rel), Leon Rottman (kenu, 1000 m-es egyesben). Ion Țăranu (kötöttfogású birkózás, középsúlyban), Ion Monea (ökölvívás, középsúlyban), Maria Vicol (vívás, női tőr egyéniben) és női tornacsapatunk (Anastasia Ionescu, Sonia Iovan, Elena Leuştean-Teodorescu, Emilia Liță, Niculescu-Dobrovolszki Ilona, Utta Poreceanu-Schlandt révén).

Negyedik helyen végzett Alexe Dumitru—Igor Lipalit 1000 m-es kenu-kettesben; ötödiken Ion Cosma (kerékpár, országúti egyéni verseny), Dumitru Gheorghe (kötöttfogású birkózás, könnyűsúlyban), Sonia Iovan (női torna, egyéni összetettben és lóugrásban), Ștefan Petrescu (gyorstüzelő pisztolylövésben), Szabóné Orbán Olga (vívás, női tőr egyéniben), Schultz Mihály (kötöttfogású birkózás, nehézsúlyban), Vámos Zoltán (1500 m-es síkfutásban) és vízilabda-csapatunk (Ștefănescu, Zahan, Grințescu, Blazsek, Kroner, Szabó, Bădiță, Mureșan, Simon, Firoiu összeállításban). A kilenc hatodik helyezést a következők szerezték: Sonia Iovan (női torna, talajon és felemás korláton), Elena Lipalit—Székely Mária (kajak, női kettesben), Mircea Anastasescu, Aurel Vernescu, Ion Sideri, Stavru Teodorov (kajak, 4×500 m-es váltóban), lovascsapat (Nemzetek Nagydíjában), kormányos kettes evezős-legénységünk, a kerékpár-csapat (országúti versenyben), Gheorghe Popovici (kötöttfogású birkózás, félnehézsúlyban) és Magyar Gábor (gyorstüzelő pisztolylövésben).

1964-ben két atlétánknak, Balázs Jolán és a váratlanul élvonalba tört Mihaela Peneș szerezte két tokiói aranyérmüket, miután előzőleg, az innsbrucki téli játékokon a biatlonista György Vilmos ötödik helyével a felszabadulás utáni téli olimpiák első helyezését biztosította számunkra. Tokióban, a két aranyérmén kívül, 4 ezüst- és 6 bronzérem jutott sportolóinknak; ezüstérmesek: Andrei Igorov (kenu, 1000 m-es egyesben), Valeriu Bularca (kötöttfogású birkózás, könnyűsúlyban), Ion Tripșa (gyorstüzelő pisztolylövésben) és Hilde Lauer (kajak, 500 m-es női egyesben); bronzérmesek: Lia Manoliu (női diszkoszvetésben, 56,97 m-rel), Ion Cernea (kötöttfogású birkózás, légsúlyban), Dumitru Pârvulescu (kötöttfogású birkózás, lepkesúlyban), Aurel Vernescu (kajak, 1000 m-es egyesben), Aurel Vernescu, Afanasie Sciotnic, Mihai Țurcaș, Simion Cuciuc (kajak, 1000 m-es négyesben) és Hilde Lauer—Cornelia Prisăcaru-Sideri (kajak, 500 m-es női kettesben).

Az érmeken kívül 4 negyedik, 9 ötödik és 5 hatodik helyezést szereztek Tokióban járt sportolóink. Negyedik hely: Ion Martinescu (kötöttfogású birkózás, félnehézsúlyban), férfi röplabda-csapat, női röplabda-csapat és Haralambie Ivanov—Vasile Nicoară (kajak, 1000 m-es kettesben). Ötödik hely: Viorica Viscopoleanu (női távolugrásban, 635 cm-rel), Șerban Ciocină (hármassugrásban, 16,23 m-rel), Lazăr Baroga (súlyemelés, félnehézsúlyban, 460 kilóval), női törvívó-csapat, vízilabda-csapat, labdarúgó-csapat, Ion Țăranu (kötöttfogású birkózás, váltósúlyban), Nicolae Rotaru (fekvő testhelyzetű kisbű diapuskalövésben) és Ion Dumitrescu (koronglövésben). Hatodik hely: Maria Diaconescu-Diți (női gerelyvetésben, 53,71 m-rel), férfi törvívó-csapat, Ștefan Stăngu (szabadfogású birkózás, nehézsúlyban), Marcel Roșca (gyorstüzelő pisztolylövésben) és a női torna-csapat.

Női törvívó-válogatottunk. Fent (balról jobbra): Gyulay Ilona és Szabóné Orbán Olga. Lent: Ana Ene-Pascu és Stahlné Jencsik Kató.

Ilyen előzmények után érkeztünk el a legutóbbi, mexikói olimpiához. Itt elsősorban atlétanőink kiváló szereplése nyújtott maradandó élményt. De mielőtt a nyári játékokról szólnánk, hadd jegyezzük meg, hogy a grenoble-i téli olimpián a Ion Panțuru—Nicolae Neagoe bob-kettes a harmadik helyen végzett, és ezzel a román sportolók első érmét szerezte a fehér olimpiákon! Visszatérve atlétanőinkhez: két-két arany- és ezüstérmükkel a női atléta-válogatottak közötti nemhivatalos pontverseny második helyét foglalták el. Lia Manoliu élete ötödik olimpiáján (!), 58,28 m-es olimpiai csúcscsal, aranyéremmel tette fel a koronát ritka sikeres sportolói pályafutására, míg Viorica Viscopoleanu a női távolugrásban 682 cm-es világcúcscsal írta be nevét az ötkarikás világsportok krónikájába. A tokiói győztes Mihaela Peneș gerelyvetésben, valamint az egykori kolozsvári cipőgyári munkásleány, leendő testnevelő tanárnő, Silay Ilona a 800 m-es női síkfutásban szerzett ezüstérmét.

A női atlétákon kívül aranyérmet hoztak haza az aztékok földjéről sportolóink a kenu-kettesben (Ivan Patzaikin—Serghei Covaliov) és a férfi törvívásban

(Ionel Drimbă). Ezüstérem jutott a kajak-négyesnek (Dimitrie Ivanov, Anton Calenic, Haralambie Ivanov, Mihai Țurcaș összeállításban), a kötöttfogású légsúlyú birkózó Ion Baciunak, a félnehézsúlyú ökölvívó Ion Moneának, valamint a céllövő Marcel Roșcănak a gyorstüzelő pisztolylövésben.

Mexikóból 5 bronzérem került Romániába: Viorica Dumitru az 500 m-es kajak-egyesben, Jencsik Kató, Drimbă-Gyulay Ilona, Szabóné Orbán Olga, Ana Ene és Maria Vicol a női törvívó-csapatversenyben, Nicolae Martinescu kötöttfogású birkózó a félnehézsúlyban, Simion Popescu a pehelysúlyban, Calistrat Cuțov ökölvívó pedig a könnyűsúlyban biztosította magának a harmadik helyet.

Az érmeiken kívül további 5 negyedik, 3 ötödik és 2 hatodik helyezést bizonyította sportolóink jó olimpiai felkészülését.

Negyedik helyezettek: Viorica Dumitru—Valentina Serghei (kajak, 500 m-es kettesben), Nicolae Neguț (kötöttfogású birkózás, középsúlyban), Ștefan Stăngu (szabadfogású birkózás, nehézsúlyban), Nicolae Rotaru (céllövés, fekvő testhelyzetű kisöbű sportpuskalövésben) és a férfi törvívó-csapat: ötödik helyezettek: Ion Țăranu (kötöttfogású birkózás, váltósúlyban), Constantin Bușoi (kötöttfogású birkózás, nehézsúlyban) és Petre Coman (szabadfogású birkózás, pehelysúlyban); hatodik helyezettek: Mihai Țiu (vívás, férfi tör egyéni) és Aurel Vernescu—Afanasie Sciotnic (kajak, 1000 m-es kettesben).

Táblázatba foglalva így fest tehát sportolóink eddigi összesített nyári és téli olimpiai mérlege:

<i>Olimpia éve</i>	<i>I. hely</i>	<i>II. hely</i>	<i>III. hely</i>	<i>IV. hely</i>	<i>V. hely</i>	<i>VI. hely</i>
1924	—	—	1	—	—	—
1928	—	—	—	—	—	—
1932*	—	—	—	1	—	1
1936	—	1	—	—	3	—
1948*	—	—	—	—	—	—
1952	1	1	2	—	3	5
1956	5	3	5	3	5	4
1960	3	1	6	1	9	9
1964	2	4	6	4	10	6
1968	4	6	6	5	3	2
Összesen	15	16	26	14	33	27

* 1932-ben és 1948-ban csak a téli játékokon vettek részt a román sportolók.

Ezek a számszerű eredmények s azoknak a névsora, akiket számon tart a hazai sporttörténet. Az olimpiai eszme természetesen sokkal többet jelent, mint egy ilyen dicsőségstábla. Ehhez az eszméhez híven ápolja és fejleszti viszonyait Románia más országok nemzeti olimpiai bizottságaival, egész sportmozgalmával. A hazai küldöttségek rendszeresen ellátogatnak a NOB tagállamaiba, ugyanakkor hozzánk is gyakran érkeznek szakember-, edző-, sportvezető- és sportoló-küldöttségek. A müncheni olimpia előtt különösen megélnék a nemzetközi sportkapcsolatok, fokozva az amúgy is jelentős érdeklődést, amely 1972 augusztusában szeptemberében München felé irányul.